

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/1506/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6712216030
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Baláž
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6712216030.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci navrhovateľa POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Bratislava, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti odporkyni Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Bratislava, Župné námestie 13, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen č. k. 13C/223/2012-134 zo dňa 13. 8. 2014, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením okresný súd návrh navrhovateľa na prerušenie konania zamietol. Rozhodol tak podľa § 109 ods. 1 písm. b/, ods. 2 písm. c/ zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „O. s. p.“), keď mal za to, že podanie ústavnej sťažnosti proti rozhodnutiu súdu o vylúčení sudcov okresného súdu nie je takým dôvodom, ktorý by zakladal obligatórnu povinnosť súdu konanie prerušiť alebo fakultatívnu možnosť prerušenia konania. Žalobca uplatnil zákonné právo namietať nestrannosť súdu a o jeho námietke bolo rozhodnuté a týmto rozhodnutím je okresný súd viazaný. Okrem toho aj z ustanovenie § 135 O. s. p. vyplýva, že v konaní okresný súd neposudzuje otázku, ktorú by nebol oprávnený riešiť. Dodal, že navrhovateľ navyše nepreukázal, že by súčasne prebiehalo iné konanie, v ktorom by sa riešila otázka majúca vplyv na predmet tohto konania, keď iba zo samotnej fotokópie ústavnej sťažnosti nevyplýva, že by táto ústavná sťažnosť bola na Ústavný súd SR aj podaná.

Proti uzneseniu okresného súdu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ. Uplatnil odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. a/, b/, c/ a f/ O. s. p.. Tvrdil, že prvostupňový súd nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav (§ 221 ods. 1 písm. h/ O. s. p.), prvostupňový súd neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že dôvod na prerušenie konania navrhovateľ súdu preukázal. Doručil elektronicky na zverejnenú e-mailovú adresu súdu návrh na zrušenie pojednávania spolu s ústavnou sťažnosťou, v ktorej namieta porušenie základného práva na prejednanie a rozhodnutie veci nestranným súdom. Navrhovateľ pritom aj v návrhu na začatie konania upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená na prejednanie a rozhodnutie, je potrebné z konania vylúčiť. Okolnosť, že krajský súd v označených rozhodnutiach nevzhladol dôvod na vylúčenie sudcu, nič nemení na tom, že v očiach navrhovateľa a objektívne v očiach verejnosti nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. Sudca okresného súdu má pomer k veci. Takémuto názoru dospeli aj iné krajské súdy v Slovenskej republike, ktoré v dôvodoch rozhodnutí o vylúčení sudcov konkrétneho súdu uviedli, že súd musí konať nestranne a musí sa navonok aj javiť ako nestranný. Pomer zákonného sudcu k veci ako aj pomer každého zo sudcov konkrétneho okresného súdu možno vzhladnúť v tom, že je sudcom vecne a miestne príslušného

okresného súdu, postupom ktorého mala byť spôsobená navrhovateľovi škoda. Navrhovateľ s vedomím, že názor krajského súdu vo veci nestrannosti pre rozpor s rozhodovacou praxou iných krajských súdov, Ústavného súdu Slovenskej republiky a Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu neobstojí, podal ústavnú sťažnosť pre porušenie jeho práva na nestranný súd, ktorej výsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu. Nie je prípustné, aby do rozhodnutia ústavného súdu sa v konaní o veci samej pokračovalo, naďalej vykonával úkony a rozhodoval vylúčený sudca. Navrhol uznesenie okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a opätovné rozhodnutie.

Vyjadrenie k odvolaniu podané nebolo.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.) prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. v rozsahu odvolania navrhovateľa podľa § 212 ods. 1 O. s. p. a uznesenie okresného súdu ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil.

V návrhu na prerušenie konania navrhovateľ uviedol, že nesúhlasí s rozhodnutím krajského súdu o tom, že sudcovia okresného súdu nie sú z prejednávania a rozhodovania veci vylúčení. Rozhodnutím krajského súdu, ktoré hodnotí navrhovateľ ako nesprávne, malo byť zasiahnuté do základného práva navrhovateľa zaručeného v článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, t. j. práva na súdnu ochranu, osobitne práva na zákonného sudcu (článok 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky) a práva na prerokovanie veci nestranným súdom a tiež do základného práva na spravodlivý súdny proces zaručeného článkom 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. V súdnom spise je žurnalizovaná kópia sťažnosti adresovaná Ústavnému súdu Slovenskej republiky, v ktorej navrhovateľ tvrdí, že rozhodnutím Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 24NcC/522/2012 zo dňa 15. 10. 2012 boli porušené jeho základné práva a slobody. Podľa jeho názoru teda okresný súd mal k dispozícii všetky listiny predkladané navrhovateľom spolu s návrhom na prerušenie konania.

Podľa § 109 ods. 1 písm. b/ O. s. p. súd konanie preruší, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť. Rovnako postupuje, ak tu pred rozhodnutím vo veci došiel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná; v tom prípade postúpi návrh ústavnému súdu na zaujatie stanoviska.

Zo spisu okresného súdu vyplýva, že uznesením č. k. 13C/223/2012-15 zo dňa 14. 12. 2012 spojil okresný súd konania vedené pod sp. zn. 13C/223/2012, sp. zn. 13C/224/2012, sp. zn. 13C/225/2012, sp. zn. 13C/226/2012, sp. zn. 13C/227/2012, sp. zn. 13C/229/2012, sp. zn. 13C/230/2012, sp. zn. 13C/231/2012, sp. zn. 13C/232/2012 a sp. zn. 6C/297/2012 na spoločné konanie, ktoré sa od právoplatnosti tohto uznesenia vedie už len pod sp. zn. 13C/223/2012. Uznesením č. k. 13C/223/2012-130 zo dňa 3. 7. 2014 okresný súd konanie vedené pod sp. zn. 6C/297/2012 vylúčil na samostatné konanie; predmetom spoločného konania vedeného pod sp. zn. 13C/223/2012 teda zostali len konania vedené pôvodne pod sp. zn. 13C/223/2012, sp. zn. 13C/224/2012, sp. zn. 13C/225/2012, sp. zn. 13C/226/2012, sp. zn. 13C/227/2012, sp. zn. 13C/229/2012, sp. zn. 13C/230/2012, sp. zn. 13C/231/2012, sp. zn. 13C/232/2012. O námietkach zaujatosti vznesených navrhovateľom v predmetných veciach rozhodol krajský súd v jednotlivých veciach nasledovne:

- v konaní sp. zn. 13C/223/2012 uznesením sp. zn. 2NcC/44/2012 zo dňa 15.10.2012 tak, že z prejednávania a rozhodovania veci nevylúčil žiadneho sudcu Okresného súdu Zvolen,
- v konaní sp. zn. 13C/224/2012 uznesením sp. zn. 24NcC/93/2012 zo dňa 12.10.2012 tak, že z prejednávania a rozhodovania veci vylúčil len sudkyňu JUDr. Klaudiu Koskovú, ostatných sudcov Okresného súdu Zvolen z prejednávania a rozhodovania tejto veci nevylúčil,
- v konaní sp. zn. 13C/225/2012 uznesením sp. zn. 23NcC/519/2012 zo dňa 15.10.2012 v spojení s opravným uznesením sp. zn. 23NcC/519/2012 zo dňa 23.10.2012 tak, že z prejednávania a rozhodovania veci vylúčil len sudkyňu JUDr. Janu Krnáčovú, ostatných sudcov Okresného súdu Zvolen z prejednávania a rozhodovania tejto veci nevylúčil,
- v konaní sp. zn. 13C/226/2012 uznesením sp. zn. 2NcC/44/2012 zo dňa 15.10.2012 tak, že z prejednávania a rozhodovania veci nevylúčil žiadneho sudcu Okresného súdu Zvolen,
- v konaní sp. zn. 13C/227/2012 uznesením sp. zn. 23NcC/501/2012 zo dňa 16.10.2012 tak, že z prejednávania a rozhodovania veci nevylúčil žiadneho sudcu Okresného súdu Zvolen,

- v konaní sp. zn. 13C/229/2012 uznesením sp. zn. 24NcC/28/2012 zo dňa 15.10.2012 tak, že z prejednávania a rozhodovania veci vylúčil len sudcu JUDr. Jána Petreása, ostatných sudcov Okresného súdu Zvolen z prejednávania a rozhodovania tejto veci nevylúčil,
- v konaní sp. zn. 13C/230/2012 uznesením sp. zn. 23NcC/501/2012 zo dňa 16.10.2012 tak, že z prejednávania a rozhodovania veci vylúčil len sudcu JUDr. Jána Petreása, ostatných sudcov Okresného súdu Zvolen z prejednávania a rozhodovania tejto veci nevylúčil,
- v konaní sp. zn. 13C/231/2012 uznesením sp. zn. 24NcC/19/2012 zo dňa 12.10.2012 tak, že z prejednávania a rozhodovania veci nevylúčil žiadneho sudcu Okresného súdu Zvolen,
- v konaní sp. zn. 13C/232/2012 uznesením sp. zn. 2NcC/44/2012 zo dňa 15.10.2012 tak, že z prejednávania a rozhodovania veci nevylúčil žiadneho sudcu Okresného súdu Zvolen.

Ako vyplýva z vyššie uvedeného, v spojených veciach pod sp. zn. 13C/223/2012 Krajský súd v Banskej Bystrici (ako nadriadený súd) už rozhodoval o námietkach zaujatosti. Otázkou, či vo veci rozhodoval vylúčený sudca, môže preskúmať súd vyššieho stupňa v riadnom inštančnom postupe na základe riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkov, nie ústavný súd v konaní o sťažnosti navrhovateľa, ktorými namieta porušenie svojich základných práv podľa článku 46 ods. 1 a článku 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Uvedené vyplýva z uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky v skutkovo a právne totožnej veci sp. zn. I. ÚS 89/2013 zo 06. 02. 2013, I. ÚS 92/2013 z 13. 02. 2013, ktorými Ústavný súd Slovenskej republiky sťažnosti obchodnej spoločnosti Pohotovosť, s. r. o. proti uzneseniam Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktorými nadriadený súd rozhodol tak, že nevylúčil všetkých sudcov okresného súdu z prejednávania a rozhodovania veci na návrh navrhovateľa, odmietol pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky na ich prerokovanie a rozhodnutie.

Odvolačný súd súhlasí s názorom prvostupňového súdu, že nebolo preukázané vedenie takého konania, pre ktoré by bolo potrebné v predmetnej veci konanie podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p. prerušiť, pretože by toto konanie mohlo ovplyvniť rozhodnutie súdu o náhrade škody a majetkovej ujmy. Odvolací súd poukazuje okrem argumentov uvedených v prvostupňovom rozhodnutí aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 30Cdo 727/2011, v ktorom bol vyslovený názor, že sudcu vecne a miestne príslušného súdu nevylučuje z prejednávania a rozhodovania veci o náhradu škody len tá skutočnosť, že postupom sudcu v inej veci mala byť žalobcovi spôsobená škoda.

Na záver odvolací súd dodáva, že nie je dôvodná ani argumentácia odvolateľa, že Krajský súd v Banskej Bystrici sa vo svojich rozhodnutiach o námietkach zaujatosti mal vysporiadať s odvolateľom citovanými rozhodnutiami Krajského súdu v Trnave, Krajského súdu v Nitre a Krajského súdu v Prešove. Rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici o námietkach zaujatosti v spojených veciach vedených Okresným súdom Zvolen pod sp. zn. 13C/223/2012 totiž predchádzajú rozhodnutiam iných krajských súdov, na ktoré navrhovateľ v odvolaní poukazoval, preto sa Krajský súd v Banskej Bystrici vo svojich rozhodnutiach s iným právnym názorom v rovnakej veci vysporiadať nemohol.

Na základe uvedeného, nakoľko okresný súd správne ustálil, že neexistujú dôvody na prerušenie prebiehajúceho konania podľa § 109 ods. 1 písm. b/ O. s. p. a ani podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p., odvolací súd napadnuté uznesenie okresného súdu podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. ako vecne správne potvrdil.

Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.